

igapäält lindude ülespidamiseks kulusid. Jah, Prantsuse kuningas ei võiks sedagi maksta, mis werblased üksi maksavad, mis siis veel rääkida kaarnatest, lõukestest, harakatest ja teistest lindudest. Kui nüüd Jumal nende eest auusaste mured peab, kas siis inimene tohib meele ärabeita kartes, et temale kattet, teidust ehk muud tarwidust ei peaks antama? — Jälle teist puhku nägi Lutherus lindu istuva lepa ladwal, wöttis kohe küsbara oma peast ja ütles auus-pakuwal kombel: „Tere Jumaleme, kallid õppetaja! küll olen isegi wana õppetaja, aga ei tohi salata, teie tarkuse ma 'p ole weel käte saanud!“ (Waata, see tähendas nii palju: ma olen palju õppind, tean mõnda, aga see ei ole weel südames ja elus tõeks saanud, et Jumalale pean murepidamist tallele panema!) — Mõnda ütles õnnis Jumala mees ka: Jumal teab kõik hantwärgid ja kätte tööd häästi ära; paremine, kui ratses võlaks, teeb ta kae hirwi selga, et see eluajaks kes-

tab ja ei ole enam tarwis lappida; paremine kui kingsepe teeb ta loemale kingad jalga — annab temale kabsu; need on otsekui ued, kui loom ju sureb; paremine kui maailma kokad ehk roategijad feedab ta leent ja küpsatab leiba, päike on tema kae wägewam kui kõik tuli paja al. — Siis pangge wiimaks sest asjast weel tähele mõned

Küsimised ja kostmised.

1. Oh õelge, lauljad linnukesed,
Kus on see mees, kes aitab teid?
Ja kus on teie warsupaijad,
Kui sügaw lumi katab maad?
Kui nälg on, kust siis leiba saate,
Et oma hingu otja sööte?
„Meil 'p ole muud, kui kindel meel
Ja lootus: Jumal elab weel!“
2. Kes teeb teid igapäält nii julgeks?
Teil 'p ole raha kopikast! —
Kes teeb teid iga tahes rõõmsaks?
Mis maailm nõuab prassimast! —
Oh rõõmsad lauljad: kes on? õelge,
Kust leiab teda? juhatage!